

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 17Csp/187/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919204931
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Ďurková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7919204931.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Renatou Ďurkovou v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. U. XXX/XX, XXX XX U. W., zast. JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie 26,16 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 26,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 26,16 Eur od 30.10.2016 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.10.2019 domáhal voči žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu istiny 26,16 Eur, odplatu v sume 27,72 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33 Eur, poplatok za upomienky vo výške 360 Eur, zmluvný úrok vo výške 41,70% ročne zo sumy 99,- Eur od 29.10.2015 do 15.04.2016, zo sumy 94,- Eur od 16.04.2016 do 12.10.2016, zo sumy 78,- Eur od 13.10.2016 do 27.02.2017, zo sumy 77,30 Eur od 28.02.2017 do 12.04.2017, zo sumy 75,91 Eur od 13.04.2017 do 12.06.2017, zo sumy 71,11 Eur od 13.06.2017 do 07.07.2017, zo sumy 68,71 Eur od 08.07.2017 do 27.09.2017, zo sumy 61,51 Eur od 28.09.2017 do 16.10.2017, zo sumy 59,11 Eur od 17.10.2017 do 16.11.2017, zo sumy 56,71 Eur od 17.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 54,31 Eur od 14.12.2017 do 15.01.2018, zo sumy 51,91 Eur od 16.01.2018 do 13.02.2018, zo sumy 49,37 Eur od 14.02.2018 do 16.03.2018, zo sumy 46,83 Eur od 17.03.2018 do 16.04.2018, zo sumy 44,29 Eur od 17.04.2018 do 18.05.2018, zo sumy 41,70 Eur od 19.05.2018 do 09.07.2018, zo sumy 39,11 Eur od 10.07.2018 do 03.08.2018, zo sumy 36,52 Eur od 04.08.2018 do 11.10.2018, zo sumy 31,34 Eur od 12.10.2018 do 13.11.2018, zo sumy 26,16 Eur od 14.11.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 105,72 Eur od 30.10.2016 do 27.02.2016, zo sumy 105,02 Eur od 28.02.2017 do 12.04.2017, zo sumy 103,63 Eur od 13.04.2017 do 12.06.2017, zo sumy 98,83 Eur od 13.06.2017 do 07.07.2017, zo sumy 96,43 Eur od 08.07.2017 do 27.09.2017, zo sumy 89,23 Eur od 28.09.2017 do 16.10.2017, zo sumy 86,83 Eur od 17.10.2017 do 16.11.2017, zo sumy 84,43 Eur od 17.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 82,03 Eur od 14.12.2017 do 15.01.2018, zo sumy 79,63 Eur od 16.01.2018 do 13.02.2018, zo sumy 77,09 Eur od 14.02.2018 do 16.03.2018, zo sumy 74,55 Eur od 17.03.2018 do 16.04.2018, zo sumy 72,01 Eur od 17.04.2018 do 18.05.2018, zo sumy 69,42 Eur od 19.05.2018 do 09.07.2018, zo sumy 66,83 Eur od 10.07.2018 do 03.08.2018, zo sumy 64,24 Eur od 04.08.2018 do 11.10.2018, zo sumy 59,06 Eur od 12.10.2018 do 13.11.2018, zo sumy

53,88 Eur od 14.11.2018 do zaplataenia a trovy konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 29.10.2015 uzatvoril zmluvu o úvere č. 901001925, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 99 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s odplatom a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje 69 Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 168 Eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť celkovú čiastku 168 Eur do 29.10.2016. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil dojednania predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok, žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- Eur, zaslaných bolo 12 upomienok, t. j. celkom vo výške 360,- Eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu vo výške 72,84 Eur.

2. Súd vo veci vydal dňa 05.12.2019 v súlade s návrhom žalobcu platobný rozkaz, proti ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný, ktorý žalovaný odôvodnil nasledovne: Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. V zmysle § 9 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa.“ Predmetná zmluva o úvere neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej možno uplatniť reklamáciu a sťažnosť a taktiež neobsahuje dátum narodenia žalovaného. Podľa zmluvy o úvere žalovaný za odplatu považuje sumu vo výške 27,72 Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 28%. Podľa zmluvy o úvere mal žalovaný zaplatiť žalobcovi za poskytnutie úveru vo výške 99 Eur celkovú odmenu vo výške 41,28 Eur a teda celková čiastka spojená so zaplatením pôžičky bola vo výške 168 Eur. Celková odmenu vo výške 168 Eur pozostáva z odplaty vo výške 27,72 Eur a zmluvného úroku vo výške 41,28 Eur, čo predstavuje 41,70 %. V zmysle § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplátne plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.“ Zmluva teda obsahuje nesprávny údaj o RPMN a zároveň aj nesprávny údaj o celkovej odplate, keďže odplata a tiež samotná RPMN mala zahŕňať aj zmluvný úrok vo výške 41,27 %. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN a tiež nesprávny údaj o odplate. Už sama skutočnosť, že za úver vo výške 99 Eur si žalobca nárokuje odplatu vo výške 69 Eur, predstavuje nárok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, buď s poukazom na ustanovenie 39 alebo 39a Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností treba danú zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov, resp. s poukazom na ustanovenie § 39a ide o absolútne neplatný právny úkon.

V zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.: „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Keďže v danom prípade odplata vo výške 69 Eur prevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, zmluva o úvere je neplatný právny úkon. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o úvere zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný vznáša námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, nakoľko dvojročná subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 29.10.2017 a trojročná premlčacia doba uplynula 29.10.2018. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou

tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“

V danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, z toho dôvodu môže žalobca pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté. Taktiež žalobca musí splniť podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Keďže súčasťou žalobného návrhu nie sú žiadne listinné dôkazy preukazujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Z podaného žalobného návrhu tiež nevyplýva, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu.

Žalobca sa domáha aj nárokov vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a to poplatkov za upomienky vo výške 360 eur, žalobca nepreukázal odoslanie a doručenie žiadnej upomienky a tento nárok rovnako ako nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33 eur je v rozpore s dobrými mravmi. Všeobecné obchodné podmienky, od ktorých žalobca odvodzuje tento nárok sú neplatné, pretože žalobca nepreukázal, že žalovaného oboznámil s ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok. Taktiež nárok na zmluvnú pokutu predstavuje jednoznačne neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže nebola individuálne dojednaná, spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je toto ustanovenie o zmluvnej pokute neplatné.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavili strany sporu ani ich právni zástupcovia, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili.

4. Súd sa oboznámil so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca poskytol žalovanému úver 99 Eur za odplatu 27,72 Eur, ktorá mala tvoriť 28% RPMN; úrok bol dohodnutý vo výške 41,70% ročne, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 41,28 Eur. Celkovo sa žalovaný zaviazal zaplatiť 168 Eur s termínom konečnej splatnosti dňa 29.10.2016. V zmluve bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 33 Eur, ak žalovaný neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere a tiež zmluva obsahovala ustanovenie, že za každú upomienku je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi 30 Eur.

6. Podľa § 52 OZ v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 39 OZ v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8. Podľa § 3 ods.1 OZ v znení neskorších predpisov, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi

9. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

12. Podľa § 53 ods. 4 písm. t/ OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

13. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 11 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

15. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

16. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády SR, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

17. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia Vlády SR, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobené sa číslom 100,

2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobené sa číslom 100,

3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobené sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

18. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

19. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. j), k), l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) odplatu podľa osobitných predpisov, k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) v znení účinnom do 31.01.2016, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 9a Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

24. Podľa § 544 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

25. Podľa § 544 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

26. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ.“) v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Za nesporné medzi stranami tak súd považoval najmä, že žalovaný a žalobca uzatvorili Zmluvu o úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 99 Eur, ktorý mal žalovaný vrátiť do 29.10.2016, zmluvné strany si pre prípad riadneho nesplatenia pôžičky (úveru) dohodli zmluvnú pokutu v sume 33 Eur v neprospech žalovaného; žalovaný uhradil z úveru žalobcovi sumu 72,84 Eur.

29. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o úvere Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (nepodpísané žalovaným) a v zmysle § 295 CSP aj porovnaním dojednaných úrokov s Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny podľa NBS (stav a nové obchody) za rok 2015; súd porovnal tiež skutočnú RPMN (resp. odplatu) v Zmluve o úvere s váženým priemerom hodnôt RPMN.

30. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o úvere (§ 52 OZ) súd ma povinnosť podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 OZ) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné následky pritom musí súd prihliadať bez ohľadu na prípadné mimosúdne (dohody) zmluvných strán.

31. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 29.10.2015 uzavreli žalobca a žalovaný Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 99 Eur pri celkovej čiastke úveru 168 Eur. Odplata bola vo výške 27,72 Eur a mala tvoriť 28% RPMN; úrok bol dohodnutý v miere 41,70% ročne. Ako termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený deň 29.10.2016. V zmluve bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 33 Eur, ak žalovaný neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere a tiež zmluva obsahovala ustanovenie, že za každú upomienku je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 30 Eur.

32. Po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci dospel súd k záveru, že predmetná Zmluva o úvere je v časti týkajúcej sa výšky úrokov (čiastočne) neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. a § 3 ods. 1 Obč. Z.). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010 „Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012, „Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, Dohoda o výške úrokov musí byť

v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej veci súd zistil, že výška dojednaných úrokov (41,70%) bola viac ako 5-násobkom priemernej (obvyklej) úrokovej miery v danom období (7,85%) pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou do 1 roka a teda v zmluve dojednaná výška úrokov podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklú výšku úrokov na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podporne súd poukazuje na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

33. Z obsahu zmluvy vyplýva, že odplata pri poskytnutých peňažných prostriedkoch (99 Eur) je vo výške 27,72 Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 28 %. Zároveň však úrok je vo výške 41,70% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 41,28 Eur. V zmysle ust. § 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. sú ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. RPMN je číslo, ktoré nie je zhodné s ročnou úrokovou sadzbou. Hodnota RPMN je obvykle vyššia ako je úrok, nikdy však nemôže byť nižšia ako úrok, keďže ide o úrokovú mieru zahŕňajúcu aj úrok, ktorá je prepočítaná na jeden kalendárny rok a zohľadňuje nielen úroky, ktoré za pôžičku či úver spotrebiteľ zaplatí, ale aj všetky poplatky, ktoré si spoločnosť poskytujúca pôžičku účtuje. V zmysle uvedeného je preto výška RPMN v zmluve nesprávne uvedená, čo ex lege (§ 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch) spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

34. Vzhľadom na bezúročnosť (a bezpoplatkovosť) úveru súd žalobcovi priznal nárok len na zaplatenie neuhradenej istiny úveru v sume 26,16 Eur.

35. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní dostane sa do omeškania, čo mu zakladá povinnosť zaplatiť veriteľovi popri plnení dlhu aj úroky z omeškania. Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Žalobca má nárok na úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po dni, kedy nastala splatnosť úveru. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru nastala dňa 29.10.2016 a teda súd mu priznal úrok z omeškania od 30.10.2016 do zaplatenia. Žalobca žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 105,72 Eur od 30.10.2016 do 27.02.2016, zo sumy 105,02 Eur od 28.02.2017 do 12.04.2017, zo sumy 103,63 Eur od 13.04.2017 do 12.06.2017, zo sumy 98,83 Eur od 13.06.2017 do 07.07.2017, zo sumy 96,43 Eur od 08.07.2017 do 27.09.2017, zo sumy 89,23 Eur od 28.09.2017 do 16.10.2017, zo sumy 86,83 Eur od 17.10.2017 do 16.11.2017, zo sumy 84,43 Eur od 17.11.2017 do 13.12.2017, zo sumy 82,03 Eur od 14.12.2017 do 15.01.2018, zo sumy 79,63 Eur od 16.01.2018 do 13.02.2018, zo sumy 77,09 Eur od 14.02.2018 do 16.03.2018, zo sumy 74,55 Eur od 17.03.2018 do 16.04.2018, zo sumy 72,01 Eur od 17.04.2018 do 18.05.2018, zo sumy 69,42 Eur od 19.05.2018 do 09.07.2018, zo sumy 66,83 Eur od 10.07.2018 do 03.08.2018, zo sumy 64,24 Eur od 04.08.2018 do 11.10.2018, zo sumy 59,06 Eur od 12.10.2018 do 13.11.2018, zo sumy 53,88 Eur od 14.11.2018 do zaplatenia. Hoci žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný nesplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, stratil výhodu splátok a žalobca ho vyzval na úhradu jeho záväzku, toto tvrdenie je v rozpore so zmluvou (žiadne splátky dojednané neboli), žalobca žiadnu výzvu nedoložil.

36. Zvyšnú časť žaloby (odplata v sume 27,72 Eur, zmluvné úroky 41,70% ročne), vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd zamietol ako nedôvodnú (výrok II.).

37. Ďalej si žalobca v žalobnom návrhu uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 360 Eur za upomienky a sumy 33 Eur ako zmluvnú pokutu.

38. Žalobca nepredložil jediný dôkaz o pravdivosti svojich tvrdení. Neuniesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky.

39. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

40. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

41. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať strany na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného čl. 8 CSP, ale aj so zásadou rovnosti strán sporu. Dokazovanie v občianskom procesnom práve je v sporom konaní založené na prejednacej zásade, ktorá je vyjadrená v citovanom ustanovení čl. 8 CSP. Sporové konanie ovládané touto zásadou je chápané tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy je vecou účastníkov. Zistený skutkový stav je tak predovšetkým výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov.

42. Aby mohol žalobca so svojou argumentáciou v sporovom konaní uspieť, musí k svojim skutkovým tvrdeniam navrhnuť také dôkazy, z ktorých by súd mohol po ich vykonaní a zhodnotení dospieť k záveru, že má právo, ktorého uspokojenia sa vo veci domáha. Pri zisťovaní skutkového stavu súd v zásade vždy vychádza len z tých dôkazov, ktoré boli na návrh strán sporu vykonané. Ak žalobca potrebné dôkazy nepredložil, znamená to, že neunesol dôkazné bremeno, následkom čoho nemôže v konaní uspieť. S ohľadom na uvedené súd žaloby v časti o zaplatenie sumy 360 Eur za upomienky zamietol.

43. Čo sa týka zmluvnej pokuty súd má za to, že takéto dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi. Zároveň táto zmluvná pokuta paušálne trestá nesplnenie povinnosť dlžníka zaplatiť v lehote celkovú čiastku úveru, to znamená, že v prípade akéhokoľvek zostatku celkovej čiastky dlžník je povinný vždy zaplatiť plnú sumu zmluvnej pokuty vo výške 33 Eur. Pri takomto dojednaní spotrebiteľ mal povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu v plnej výške pri akejkoľvek porušení zmluvných povinností, čo nemožno považovať za primerané. Zmluvná pokuta tiež nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a je preto v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi nepriznal sumu 33 Eur titulom zmluvnej pokuty.

44. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu je neplatný právny úkon s poukazom na ust. § 1a ods.1 nar. Vlady č. 87/1995 Z. z., s poukazom na výšku odplaty v prejednávanom spore. Súd je toho názoru, že predmetnú Zmluvu nemožno z dôvodu neplatnosti dojednania o odplate určiť za neplatnú ako celok. Význam ochrany spotrebiteľa je chrániť slabšiu stranu a z toho vyplýva zásah normotvorcu, ktorý nekalé dojednania vyhlasuje za neplatné (nezáväzné). V zásade ide o výnimku a čl. 6 smernice 93/13/EHS preferuje čiastočnú neplatnosť pred neplatnosťou celej zmluvy, ak zmluva môže ďalej existovať. Otázka, či zmluva môže ďalej existovať, by sa však nemala posudzovať na základe subjektívneho kritéria, či celková neplatnosť je pre spotrebiteľa výhodnejšia. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na názor Generálnej advokátky vyjadrený v rámci rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci N. a N. v. S.O.S. financ, spol. s r. o. (C-453/10) "normotvorca smernice zamýšľal nariadiť neplatnosť celej zmluvy iba pre ohraničené výnimočné prípady". Účelom smernice je v tejto súvislosti „odstrániť nekalé podmienky z týchto zmlúv“ „Jej cieľom ale nie je, ako už bolo konštatované, vyhlásiť zmluvy na základe nekalých podmienok, ktoré obsahujú, za neplatné. Cieľ, ktorý sleduje normotvorca smernice, spočíva výlučne v nastolení rovnováhy, nie však v odstránení zmluvy ako celku. Vyhlásením neplatnosti celých zmlúv v závislosti od záujmu spotrebiteľa by sa nenastolila rovnosť medzi zmluvnými stranami. Opravným zásahom na nastolenie rovnováhy zmluvy uzatvorenej pri výkone zmluvnej autonómie oboch strán samá táto zmluva práve opraviť a nie zničiť." S uvedeným názorom sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Podstatou zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov. K tomu nesporne smeroval úmysel oboch strán. Žalovaný pristúpil k zmluvnému vzťahu z dôvodu, že mal úmysel získať peňažné prostriedky a úmyslom žalobcu v rámci tohto zmluvného vzťahu zas bolo tieto peňažné prostriedky žalovanému

dočasne poskytnúť. V tejto časti teda súd považuje Zmluvu medzi stranami za platne dojednanú. Teda žalovaný je aj naďalej zmluvne viazaný poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu žiadal tvrdiť, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatný právny úkon, zrušuje sa od počiatku a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. OZ. Zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže zmluva bola uzatvorená dňa 29.10.2015, teda dvojročná subjektívna lehota uplynula 29.10.2017 a trojročná dňa 29.10.2018.

45. Ak aj zmluva obsahuje nejaké neprijateľné zmluvné podmienky, alebo nespĺňa náležitosti tohto typu zmlúv v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., nespôsobuje to neplatnosť právneho úkonu ako celku. Zákon s uvedenými nedostatkami spája iný druh sankcie, a to v zmysle § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z. bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Pokiaľ teda žalovaný tvrdil, že zmluva je neplatná, súd s poukazom sa vyššie uvedené sa s týmto tvrdením nestotožnil.

46. Súd dodáva, že nie je povinnosťou súdu reagovať na každý argument strany sporu. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky žalovaného súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

47. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. Podľa § 255 ods. 1 zákona CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 6%, žalovaný 94%, z čoho vyplýva, že v konaní bola úspešnejší žalovaný. Po odrátaní neúspechu žalovaného od jeho úspechu vznikol žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88% voči žalobcovi. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.